Amb el peu esquerre

LEB Plata. El Bàsquet Girona sap refer-se d'un moment delicat en el tercer quart (49-34, 25'), però no pot evitar debutar amb derrota en la fase d'ascens

Sense fer un partit lluït, el Bàsquet Girona va exhibir mentalitat per no defallir i lluitar-li, fins a gairebé el darrer instant, la victòria al Navarra que, en alguna fase de tercer quart, el va aclaparar. De fet, hauria pogut enviar el duel a la pròrroga si el triple frontal d'Alzamora –això sí, molt forçat– hagués entrat en l'últim segon. Classificatòriament, la derrota en l'estrena al grup d'ascens té efectes minsos perquè els dos primers (el Zornotza i Zamora) van perdre i es continua a un sol triomf del grup capdavanter.

Anades i tornadesEls dos equips sabien on hi havia el perill rival, i Trias i Hernández Sonseca van tenir poc marge per lluir al principi. El gironí, però, va generar molt joc per als altres (5 assistències en el primer parcial) i això va permetre als de Quim Costa entrar al segon quart amb avantatge després de teixir un 0-9 (16-21, 11'). La situació, però, se li va descontrolar de seguida. Primer, perquè va baixar el to al darrere i tampoc podia contenir el rebot defensiu –en aquest aspecte, va fer molt mal Curcic– i després per la ingerència de Narros, molt fiable de l'arc (13 punts en l'equador). A partir de la transició, el Girona va aconseguir que la diferència a la mitja part no fos gran (36-32).

El pas per vestidors no va provar els gironins, incapaços de donar rèplica a l'activitat local. Sonseca ja començava a aparèixer i la producció constant de Jiménez i Marín va posar el partit coll amunt (49-34, 25'). Lluny de descompondre's, l'equip va tenir serenitat per recuperar la bona línia. Collant en defensa –ni un sol punt més del Navarra en la resta del tercer quart–, tancant el rebot i trobant inspiracions individuals com ara Sergi Costa o Bolton, ja havia tornat a agafar la iniciativa a principis del darrer parcial (51-53, 32').

D'aquí fins al final, tot va derivar en un estira-i-arronsa en el qual els locals quasi sempre van marcar la pauta, amb el suport de la inspiració de Marín, pletòric. Amb tot, l'equip es va mantenir viu (68-67, 39') fins que un triple de Marzo a 1:04 va suposar l'estocada definitiva.

Publicat a:
-L'Esportiu. Girona 28-02-2019, Pàgina 14

Font del document: http://www.lesportiudecatalunya.cat/basquet/article/1561766-amb-el-peu-esquerre.html